

Ä

Overfaldet ved Murransfloden.

Fortælling

af

Max Kimmel.

22-5783

Kristiania.
Omtvedts Boghandel.

Nikolai Olsens Bogtrykker

1902

Første Kapitel.

Rasende Hundegjænen løb fra den store Slette, som strækker sig tilhøire for Murray-Floden, Australiens største Flod. Flere af de slanke Kænguruhunde satte i lange Sprang hen mellem det tørre Krat, som opfylder saa store Dele af Australiens Sandørkener, og som bidrager til at give dem deres Præg af uendelig Ensformighed. Flere Ryttere, alle i de australske Nybyggeres bekvemme Dragt, sprængte paa sine prægtige Heste afsted bag Hundene. Den Jver, der talte ud af deres Miner, og de i Beredskab holdte Geværer tydede paa, at det gjaldt en Jagt.

Hist og her, halvt løbende, halvt flyvende, stormede nogle af de smaa australske Strudse, opskræmt af Hundene, med fremrakte Hals op paa den nærmeste Sandhøi, dog hverken Hundene eller Rytterne gav i Dag Ngt paa dem, thi det gjaldt et andet Vildt nemlig hint Kængurupar, som allerede langt foran Hundene i tyve Skridt lange Sprang satte henover Buske og Krat, hvorunder Dyrene paa en besynderlig Maade bevægede Kroppen, der under Løbet kun bæres af de stærke Bagben og den muskulløse Hale, noget, som dog paa ingen Maade forringer deres Hurtighed.

„Sandelig, Fader, hvis vi ikke giver Hestene ordentlig af Sporerne, bliver vi fuldstændig tilbage og gjør